

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ا.م. شیری
۱۱ مارچ ۲۰۲۳

روز جهانی زن گرامی باد!

برای هر انسان، زن مادر است، دختر است، یک خواهر است و یک همسر. زن آفریدگار است و خالق. زن مظهر مهر و عطوفت، زیبایی و لطافت است و مظهر عشق و وفا، عشقی ابدی و پایدار. زنان سمبل مقاومتند و ایستگی، ایثار و از خودگذشتگی. زنان نیمی از جمعیت بشری اند، نیمه‌ای فداکار، نیمه‌ای جان نثار. همان نیمه‌ای که هم خود و هم نیمه‌ دوم را خلق می‌کند و با شیره جان خویش، در دامن پاکش، در آغوش گرمش می‌پروراند. آنان را گرامی داریم و ارج بگذاریم.

امروزه آنچه بر بشریت، به ویژه بر نیمی از آن، بر مادران، خواهران، همسران و دختران بشریت می‌گذرد، تراژیدی هولناکی است. یک فاجعه توصیف‌ناپذیر است. آن فاجعه‌ای که فقط زنان تاب تحمل آن را دارند. در دنیای به اصطلاح پیشرفته، به نوعی و در جهان پس‌مانده به نوعی دیگر، مورد ظلم، تعدی و تجاوز قرار می‌گیرند، پایمال می‌شوند، سرکوب می‌گردند.

در جهانی که اقلیتی ناچیز، ستم طبقاتی و متعاقب آن فقر، سیه روزی، گرسنگی و هزاران نکبت و بدبختی دیگر را بر اکثریت بشریت تحمیل کرده است، با اعمال تبعیض جنسی، ستم مضاعف را نیز بر زنان روا داشته‌اند. جهان به اصطلاح پیشرفته، زنان را به یک کالای سودآور و به یک وسیله عیاشی، خوشگذرانی و تفریحی تبدیل کرده است. ارزش و مقام والای زن را، لطافت و زیبایی زن را مورد معامله قرار داده، دادوستد می‌کند. چرا جای دوری برویم، در همین اروپا، «چشم و چراغ بشریت»، تنها از ماهواره «هات ببرد» قریب نیمی از کانال‌های تلویزیونی، به طور بیست و چهار ساعته و اکثریت بقیه نیز پس از نیمه‌های شب اندام زنان بدبخت را

به نمایش می‌گذارند. تجارت سکس، یعنی ارتزاق از راه فروش تن زنان، بخش قابل توجهی از درآمد مافیای سرمایه را تشکیل می‌دهد. به این آمار تکاندنده توجه کنید! «... در طول مدت ده سال پس از اعلام استقلال جمهوری اوکراین، بیش از یک و نیم (۵.۱) میلیون دختر زیر ۲۵ سال، به قصد فحشاء کشور خویش را ترک کرده‌اند.... (تلویزیون RTR روسیه). این گوشه‌ای از زندگی غم‌انگیز زنان است.

در دنیای عقب‌مانده و یا به عبارتی واضح‌تر عقب‌نگه داشته شده و به تاراج رفته، شرایط زندگی زنان، از آن هم فاجعه‌بارتر است. آنان، در چهار دیواری خانه و جامه محصورند، از همه نعمات آزادی محرومند، از هر گونه حق و حقوق برابر با مردان ممنوعند. در این باره، با یادآوری چند مورد، می‌توان به ابعاد تراژیدی زنان پی برد. مثلاً؛ در ایران اسلامی، عملاً و قانوناً، در رابطه با مسائلی همچون ادای شهادت، تقسیم ارثیه و قوانین ارتجاعی قصاص و غیره، دو نفر زن، با یک مرد برابر است. در عربستان سعودی، زنان، حتی از حق رانندگی نیز محرومند، حق رفتن به سینما و تماشای فلم را ندارند و

نا برابری حقوق زنان در خانه و محل کار، و به طور کلی در تمام امور زندگی، دست ارتجاع و استثمارگران، مافیای چپاول و استعمار را باز گذاشته است. ولی، علی‌رغم همه تبعیضات و تضییقات، تاریخ بشری، زنان قهرمان و مبارز واقعی و افسانه‌نی بسیار زیادی را به خاطر دارد. ژاندارک، جمیله بوپاشا، رزا لوکزامبورگ، کلارا زتکین، والننتینا تروشکووا، مرضیه اسکونی، مریم فیروز، اشرف دهقانی، ایراندخت ابراهیمی، رقیه دانشگری و هزاران هزار قهرمان با نام و گمنام، زینت‌بخش تاریخ مبارزه و کار قهرمانانه زنان است.

بزرگترین هنر زنان، زادن، پروردن و تحمل همین مردان مغرور، از خود راضی و خودبزرگبین است که حقوق حقه آنان را زیر پا می‌گذارند و سپس، در پی چاره‌جویی‌های ناکارآمد برمی‌آیند، برایشان حد و حدود تعیین می‌کنند، امر و نهی می‌کنند!

در روز هشتم مارچ، روز جهانی زنان، ضمن بزرگداشت یاد و خاطره مادر شهیدم، یاد و خاطره تمامی زنان شهید، قهرمان، زنان مبارز در راه آزادی و دفع تبعیض جنسی، این روز تاریخی را به همه مادران، همسران، خواهران و دختران نوع بشر جهان تبریک و تهنیت گفته و برایشان سعادت و نیک‌بختی، صبر و طاقت، ایستادگی و مقاومت هر چه بیشتر آرزو می‌کنم.

۱۷ اسفند ۱۳۸۹ ب

باز نشر با ویراستاری نگارشی ۱۷ اسفند ۱۴۰۱

<https://eb1384.wordpress.com/2023/03/08/>